

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

19. januar 2015

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 016/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 016/02	Sag C-580/12 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. november 2014 — Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — markedet for planglas i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — fastsættelse af priser — beregningen af bødens størrelse — hensyntagen til virksomhedernes interne salg — rimelig frist — formaliteten vedrørende dokumenter, der er fremlagt med henblik på retsmødet for Retten)	2
2015/C 016/03	Sag C-140/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. november 2014 — Annett Altmann m.fl. mod Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2004/39/EF — artikel 54 — tavshedspligt, som påhviler nationale finanstilsynsmyndigheder — oplysninger vedrørende et investeringsselskab, der har begået bedrageri og er under likvidation)	3

2015/C 016/04	Sag C-201/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. september 2014 — Johan Deckmyn og Vrijheidsfonds VZW mod Helena Vandersteen m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder — retten til reproduktion — undtagelser og indskrænkninger — begrebet »parodi« — selvstændigt EU-retligt begreb)	3
2015/C 016/05	Sag C-333/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. november 2014 — Elisabeta Dano og Florin Dano mod Jobcenter Leipzig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Leipzig — Tyskland) (Fri bevægelighed for personer — unionsborgerskab — ligebehandling — statsborgere i en medlemsstat, der ikke udøver økonomisk aktivitet, og som opholder sig på en anden medlemsstats område — disse personers udelukkelse fra at modtage særlige ikke-bidragsspligtige kontantydelse i medfør af forordning (EF) nr. 883/2004 — direktiv 2004/38/EF — ret til ophold i mere end tre måneder — artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 24 — betingelsen om tilstrækkelige midler)	4
2015/C 016/06	Sag C-402/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. november 2014 — Cypra Ltd mod Kypriaki Dimokratia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Cypern) (Præjudiciel forelæggelse — landbrug — dyresundhed — forordning (EF) nr. 854/2004 — animalske produkter til konsum — offentlig kontrol — udpegelse af en embedsdyrlæge — slagtning af dyr)	5
2015/C 016/07	Sag C-416/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 — Mario Vital Pérez mod Ayuntamiento de Oviedo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo nº 4 de Oviedo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 21 — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — national bestemmelse — vilkår for ansættelse som betjent i lokalpolitiet — fastsættelse af en maksimal aldersgrænse på 30 år — begrundelser)	6
2015/C 016/08	Sag C-443/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. november 2014 — Ute Reindl, strafferetligt ansvarlig repræsentant for MPREIS Warenvertriebs GmbH mod Bezirkshauptmannschaft Innsbruck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende sundhedsmæssige tilsynsbestemmelser — forordning (EF) nr. 2073/2005 — bilag I — mikrobiologiske kriterier for fødevarer — salmonella i fersk fjerkrækød — manglende overholdelse af de mikrobiologiske kriterier i distributionsledet — national lovgivning, der pålægger en sanktion over for en fødevarer virksomhedsleder, som udelukkende opererer i detailledet — forenelighed med EU-retten — krav om, at sanktionen skal være effektiv, have en afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen)	6
2015/C 016/09	Sag C-447/13 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 — Riccardo Nencini mod Europa-Parlamentet (Appel — medlem af Europa-Parlamentet — godtgørelse, som har til formål dække udgifterne i forbindelse med udøvelsen af det parlamentariske hverv — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — inddrivelse — forældelse — rimelig frist)	7
2015/C 016/10	Sag C-530/13: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. november 2014 — Leopold Schmitzer mod Bundesministerin für Inneres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1 og 2, litra a) — artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, hvorefter medregningen af uddannelses- og tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år med henblik på fastlæggelse af lønnen betinges af en forlængelse af oprykningsfristerne — begrundelse — egnethed til at nå det tilsigtede formål — mulighed for at anfægte forlængelsen af oprykningsfristerne)	8

2015/C 016/11	Sag C-656/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. november 2014 — L mod M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — kompetence i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 12, stk. 3 — barn af forældre, der ikke er gift — aftale om værneting — ingen anden verserende konneks sag — accept af kompetencen — anfægtelse af en rets kompetence ved en part, der har indbragt en sag for samme ret)	8
2015/C 016/12	Sag C-112/14: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Traktatbrud — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — artikel 49 TEUF og 63 TEUF — artikel 31 og 40 i EØS-aftalen — national skattelovgivning — beskatning af overskud for deltagere i selskaber med få deltagere — forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber — rent kunstige arrangementer — proportionalitet).	9
2015/C 016/13	Sag C-275/13: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. oktober 2014 — Elcogás, SA mod Administración del Estado, Iberdrola, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsindgreb eller indgreb ved hjælp af statsmidler« — selskaber, der er indehavere af elektricitetsværker — ekstraordinære finansieringer) . . .	10
2015/C 016/14	Sag C-348/13: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. oktober 2014 — BestWater International GmbH mod Michael Mebes og Stefan Potsch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfundet — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — begreb — internetlinks, der giver adgang til beskyttede værker — anvendelse af teknikken »framing«).	10
2015/C 016/15	Sag C-466/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Repsol YPF SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærke — Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — figurmærke, der gengiver bogstavet »R«).	11
2015/C 016/16	Sag C-665/13: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. oktober 2014 — Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins mod Via Directa — Companhia de Seguros SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal do Trabalho de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 53, stk. 2 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — national lovgivning om fastsættelse af lønudsættelse for visse ansatte i den offentlige sektor — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent).	11
2015/C 016/17	Sag C-669/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. oktober 2014 — Mundipharma GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og AFT Pharmaceuticals Ltd (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ansøgning om registrering af ordmærket Maxigesic — indsigelse fra indehaveren af det ældre ordmærke OXYGESIC — afslag på registrering). . .	12
2015/C 016/18	Sag C-139/14: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Mineralquelle Zurzach AG mod Hauptzollamt Singen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — tarifiering af varer — toldposition 2202 10 00 — vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret — toldposition 2202 9010 11 — frugt- og grøntsagssaft fortyndet med vand eller tilsat kulsyre)	12

2015/C 016/19	Sag C-246/14: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 15. oktober 2014 — Vittoria De Bellis, Diana Perrone og Cesaria Antonia Villani mod Istituto Nazionale di Previdenza dei Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica (INPDAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — national lovgivning med tilbagevirkende kraft vedrørende nedsættelse af pensionsrettigheder — rent intern situation — Domstolen åbenbart inkompetent)	13
2015/C 016/20	Sag C-254/14: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 5. november 2014 — VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju mod Đuro Vladika (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — direktiv 2000/60/EF — pris, der opkræves forbrugeren — mulighed for at opkræve de faste omkostninger — faktiske omstændigheder, der fandt sted før Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union — Domstolen åbenbart inkompetent)	14
2015/C 016/21	Sag C-356/14: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. november 2014 — Hunland-Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft mod Földművelésügyi Miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapest Körményi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel afgørelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige sammenhæng i tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)	14
2015/C 016/22	Sag C-366/14: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. november 2014 — Herrenknecht AG mod Hév-Sugár kft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske baggrund samt begrundelse for nødvendigheden af at besvare det præjudicielle spørgsmål)	15
2015/C 016/23	Sag C-394/14: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 14. november 2014 — Sandy Siewert m. fl. mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — procesreglementet — artikel 99 — luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — lang forsinkelse — passagerernes ret til kompensation — betingelserne for, at et transporterende luftfartsselskabs er fritaget for kompensationsforpligtelsen — begrebet »usædvanlige omstændigheder« — fly, der blev beskadiget af en mobil boardingtrappe under en tidligere flyvning) .	15
2015/C 016/24	Sag C-243/14: Anmodning indgivet af Philippe Adam Krikorian (Frankrig) den 13. maj 2014.	16
2015/C 016/25	Sag C-401/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 22. august 2014 — Bernard Leloup mod État belge.	16
2015/C 016/26	Sag C-469/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 14. oktober 2014 — Masterrind GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas.	16
2015/C 016/27	Sag C-482/14: Sag anlagt den 30. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland.	17
2015/C 016/28	Sag C-486/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland) den 4. november 2014 — straffesag mod Piotr Kossowski	18

2015/C 016/29	Sag C-498/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 10. november 2014 — RG (*) mod SF (*)	19
2015/C 016/30	Sag C-503/14: Sag anlagt den 11. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik.	20
2015/C 016/31	Sag C-519/14 P: Appel iværksat den 18. november 2014 af Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. september 2014 i sag T-113/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mod Europa-Kommissionen	21
2015/C 016/32	Sag C-405/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Rumænien, intervenienter: Republikken Estland og Kongeriget Nederlandene . . .	22
2015/C 016/33	Sag C-483/13: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 3. oktober 2014 — Unicaja Banco, SA mod Steluta Grigore (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena — Spanien)	23
2015/C 016/34	Sag C-685/13: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 11. november 2014 — Belgacom SA mod Commune de Fléron (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)	23
2015/C 016/35	Sag C-54/14: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 21. oktober 2014 — Rafael Villafañez Gallego og María Pérez Anguio mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid — Spanien).	23
2015/C 016/36	Sag C-188/14: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Juan Pedro Ludeña Hormigos mod Banco de Santander SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid — Spanien).	23
2015/C 016/37	Sag C-206/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	24
2015/C 016/38	Sag C-208/14: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Antonia Valdivia Reche mod Banco de Valencia SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Navarra, Sección Tercera — Spanien)	24
2015/C 016/39	Sag C-380/14: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 9. september 2014 — Dorothea Eckert, Karl-Heinz Dallner mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland).	24
2015/C 016/40	Sag C-403/14: Kendelse afsagt Domstolens præsident den 4. november 2014 — »Vekos Trade« AD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)	24

Retten

2015/C 016/41	Forenede sager T-303/06 RENV og T-337/06 RENV: Rettens dom af 25. november 2014 — UniCredit mod KHIM — Union Investment Privatfonds (UNIWEB og UniCredit Wealth Management) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgninger om EF-ordmærkerne UNIWEB og UniCredit Wealth Management — de ældre nationale ordmærker UNIFONDS og UNIRAK og det ældre nationale figurmærke UNIZINS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varemærkeserie eller -familie — risiko for, at der antages at være en forbindelse — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009] — påstande om ophævelse og omgørelse nedlagt af intervenienten — procesreglementets artikel 134, stk. 3).	25
2015/C 016/42	Sag T-450/09: Rettens dom af 25. november 2014 — Simba Toys mod KHIM — Seven Towns (form af en terning med sider, som har gitterstruktur) (EF-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt EF-varemærke — terning med sider, som har gitterstruktur — absolutte registreringshindringer — artikel 76, stk. 1, første sætningsled, i forordning (EF) nr. 207/2009 — intet tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendigt for at opnå et teknisk resultat — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 207/2009] — intet tegn, som udelukkende består af en udformning, der følger af varens egen karakter — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. i), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. i), i forordning nr. 207/2009] — intet tegn, som udelukkende består af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009] — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009] — manglende beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009) — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009).	26
2015/C 016/43	Sag T-517/09: Rettens dom af 27. november 2014 — Alstom mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for elektriske transformatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — begrebet virksomhed — tilregning af ulovlig adfærd — formodning om et moderselskabs udøvelse af en bestemmende indflydelse på sit datterselskabs adfærd — begrundelsespligt)	26
2015/C 016/44	Sag T-521/09: Sag anlagt den 27. november 2014 — Alstom Grid mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for elektriske transformatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — aftale om opdeling af markedet — 2002-samarbejdsmeddelelsen — bødefritagelse — berettiget forventning — begrundelsespligt)	27
2015/C 016/45	Sag T-153/11: Rettens dom af 27. november 2014 — Cantina Broglie 1 mod KHIM — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ZENATO RIPASSA — det ældre nationale ordmærke RIPASSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2015/C 016/46	Sag T-154/11: Rettens dom af 27. november 2014 — Cantina Broglie 1 mod KHIM — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa ZENATO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Ripassa ZENATO — det ældre nationale ordmærke RIPASSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28

2015/C 016/47	Sag T-173/11: Rettens dom af 27. november 2014 — Hesse og Lutter & Partner mod KHIM — Porsche (Carrera) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Carrera — det ældre EF-ordmærke og det ældre nationale ordmærke CARRERA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 — delvis ombytning af en part i tvisten)	29
2015/C 016/48	Sag T-384/11: Rettens dom af 25. november 2014 — Safa Nicu Sepahan mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — fejlskøn — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — erstatningspåstand)	30
2015/C 016/49	Sag T-512/11: Rettens dom af 25. november 2014 — Ryanair mod Kommissionen (Statsstøtte — lufttransportsektor — irsk flytransportafgift — fritagelse for transit- og transferpassagerer — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — de berørte parter processuelle rettigheder) . . .	31
2015/C 016/50	Sag T-272/12: Rettens dom af 26. november 2014 — Energetický a průmyslový og EP Investment Advisors mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — afgørelse, der konstaterer en nægtelse af at underkaste sig en kontrolundersøgelse og pålægger en bøde — artikel 23, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1/2003 — uskyldsformodning — ret til forsvar — proportionalitet — begrundelsespligt)	31
2015/C 016/51	Sag T-374/12: Rettens dom af 25. november 2014 — Brouwerij Van Honsebrouck mod KHIM — Beverage Trademark (KASTEEL) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designet — figurmærket KASTEEL — det ældre nationale ordmærke CASTEL BEER — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3 i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1 i forordning nr. 207/2009)	32
2015/C 016/52	Sag T-375/12: Rettens dom af 25. november 2014 — Brouwerij Van Honsebrouck mod KHIM — Beverage Trademark (KASTEEL) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designet — ordmærket KASTEEL — det ældre nationale ordmærke CASTEL BEER — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)	33
2015/C 016/53	Sag T-394/12: Rettens dom af 25. november 2014 — Alfastar Benelux mod Rådet (Offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — teknisk vedligeholdelse, help desk og intervention på stedet af PC'ere, printere og periferiudstyr i Rådets Generalsekretariat — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse — påstand om erstatning)	33
2015/C 016/54	Sag T-556/12: Rettens dom af 25. november 2014 — Royalton Overseas mod KHIM — S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket KAISERHOFF — det ældre nationale ordmærke KAISERHOFF — suspension af den administrative procedure — regel 20 og 50 i forordning (EF) nr. 2868/95 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)	34
2015/C 016/55	Sag T-240/13: Rettens dom af 26. november 2014 — Aldi Einkauf mod KHIM — Alifoods (Alifoods) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Alifoods — det internationale varemærke og de ældre EF-ordmærke ALDI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95)	35

2015/C 016/56	Sag T-402/13: Rettens dom af 25. november 2014 — Orange mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om en kontrolundersøgelse — proportionalitet — formål- stjenstlige karakter — nødvendig — ikke vilkårlig karakter — begrundelse)	35
2015/C 016/57	Sag T-556/13: Rettens dom af 25. november 2014 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller mod KHM (Original Eau de Cologne) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordfællesmærket Original Eau de Cologne — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning (EF) nr. 207/2009)	36
2015/C 016/58	Sag T-17/13: Rettens kendelse af 6. november 2014 — ANKO mod Kommissionen (Voldgifts- bestemmelse — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007- 2013) — kontrakt vedrørende projektet Pocemon — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — skrivelse, hvorved det meddeles, at der vil blive udstedt en debetnota — rykkerskrivelse — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	37
2015/C 016/59	Sag T-64/13: Rettens kendelse af 6. november 2014 — ANKO mod Kommissionen (Voldgifts- bestemmelse — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002- 2006) — kontrakt vedrørende projektet Doc@Hand — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — skrivelse, hvorved det meddeles, at der vil blive udstedt en debetnota — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	37
2015/C 016/60	Sag T-20/14: Rettens kendelse af 11. november 2014 — Nguyen mod Parlamentet og Rådet (Annulationssøgsmål — ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — ikke individuelt berørt — ansvar uden for kontraktforhold — årsagsforbindelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)	38
2015/C 016/61	Sag T-22/14: Rettens kendelse af 11. november 2014 — Bergallou mod Parlamentet og Rådet »Annulationssøgsmål — ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — ikke individuelt berørt — ansvar uden for kontraktforhold — årsagsforbindelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet«	39
2015/C 016/62	Sag T-23/14: Rettens kendelse af 11. november 2014 — Bos m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Annulationssøgsmål — reform af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union — væsentlig nedsættelse af det årlige antal feriedage for tjenestemænd og ansatte, der gør tjeneste i et tredjeland — ikke individuelt berørt — åbenbart afvisningsgrundlag)	39
2015/C 016/63	Sag T-27/14: Rettens kendelse af 10. november 2014 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — det indre marked for naturgas — artikel 22 i direktiv 2003/55/EF — skrivelse, hvori Kommissionen anmoder en regulerende myndighed om at annullerede dens afgørelse om indrømmelse af en undtagelse — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	40
2015/C 016/64	Sag T-731/14: Sag anlagt den 17. oktober 2014 — Agrotikos Synetairismos Profiti Ilia mod Rådet	41
2015/C 016/65	Sag T-732/14: Sag anlagt den 23. oktober 2014 — Sberbank of Russia mod Rådet.	41

2015/C 016/66	Sag T-733/14: Sag anlagt den 18. oktober 2014 — European Dynamics Luxembourg mod Parlamentet	42
2015/C 016/67	Sag T-734/14: Sag anlagt den 24. oktober 2014 — VTB Bank mod Rådet	43
2015/C 016/68	Sag T-749/14: Sag anlagt den 4. november 2014 — Chung-Yuan Chang mod KHIM — BSH (AROMA)	44
2015/C 016/69	Sag T-772/14: Sag anlagt den 21. november 2014 — Musso mod Parlamentet	45
2015/C 016/70	Sag T-647/13: Rettens kendelse af 11. november 2014 — Meda mod KHIM — Takeda (PANTOPREM)	47

Retten for EU-Personalesager

2015/C 016/71	Sag F-59/09: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. november 2014 — De Nicola mod Den Europæiske Investeringsbank (Personalesag — hjemvisning til Retten efter ophævelse — ansatte i EIB — årlig bedømmelse — interne regler — klageprocedure — retten til at blive hørt — tilsidesat af klageudvalget — klageudvalgets afgørelse ulovlig — psykisk chikane — uforholdsmæssigt at tage stilling til erstatningspåstanden)	48
2015/C 016/72	Sag F-156/12: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. november 2014 — McCoy mod Regionsudvalget (Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — culpøs adfærd — chikane udvist af de overordnede — erhvervssygdom — erstatning tildelt i henhold til vedtægtens artikel 73, som ikke dækker hele det lidte tab — ansøgning om supplerende erstatning)	48
2015/C 016/73	Sag F-42/14: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 19. november 2014 — EH mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemand — løn — familietillæg — reglen om forbud mod kumulation af nationale og vedtægtsmæssige familieydelse — tjenestemandens ægtefælle modtager nationale familieydelse — tjenestemandens undladelse af at oplyse administrationen om, at hans personlige situation var ændret — disciplinærsag — disciplinær sanktion — indplacering på et lavere løntrin — proportionalitet — begrundelse — formildende omstændighed — administrationens manglende agtpågivenhed)	49
2015/C 016/74	Sag F-133/14: Sag anlagt den 17. november 2014 — ZZ mod Kommissionen	50
2015/C 016/75	Sag F-135/14: Sag anlagt den 25. november 2014 — ZZ mod EMEA	50

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2015/C 016/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 7 af 12.1.2015

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 462 af 22.12.2014

EUT C 448 af 15.12.2014

EUT C 439 af 8.12.2014

EUT C 431 af 1.12.2014

EUT C 421 af 24.11.2014

EUT C 409 af 17.11.2014

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. november 2014 — Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-580/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — markedet for planglas i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) — fastsættelse af priser — beregningen af bødens størrelse — hensyntagen til virksomhedernes interne salg — rimelig frist — formaliteten vedrørende dokumenter, der er fremlagt med henblik på retsmødet for Retten)

(2015/C 016/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl (ved Rechtsanwàlte H.G. Kamann og S. Völcker, bemyndiget af solicitor O'Daly)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret, Guardian Industries og Guardian Europe mod Kommissionen (T-82/08, EU: T:2012:494), ophæves, for så vidt som den forkaster anbringendet om en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling med hensyn til beregningen af størrelsen af den bøde, som blev pålagt Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl til solidarisk hæftelse, og for så vidt som den pålagde sidstnævnte at betale sagens omkostninger.
- 2) Artikel 2 i Kommissionens beslutning K(2007) 5791 endelig af 28. november 2007 om en procedure efter [artikel 81 EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39 165 — Planglas) annulleres, for så vidt som den fastsætter størrelsen af den bøde, som blev pålagt Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl til solidarisk hæftelse, til 148 000 000 EUR.
- 3) Størrelsen af den bøde, som blev pålagt Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl til solidarisk hæftelse for den i beslutningens artikel 1 omhandlede overtrædelse, fastsættes til 103 600 000 EUR.
- 4) I øvrigt forkastes appellen.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med både sagen i første instans og med appelsagen og betaler halvdelen af omkostningerne afholdt af Guardian Industries Corp. og Guardian Europa Sàrl i forbindelse disse to sager.
- 6) Guardian Industries Corp. og Guardian Europe Sàrl bærer halvdelen af deres egne omkostninger i forbindelse med disse sager.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 23.2.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. november 2014 — Annett Altmann m.fl. mod Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-140/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2004/39/EF — artikel 54 — tavshedspligt, som påhviler nationale finanstilsynsmyndigheder — oplysninger vedrørende et investeringsselskab, der har begået bedrageri og er under likvidation)

(2015/C 016/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele og Karl-Heinz Aubele

Sagsøgt: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Procesdeltager: Frank Schmitt

Konklusion

Artikel 54, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og direktiv 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF skal fortolkes således, at en national tilsynsmyndighed under en administrativ sag kan påberåbe sig pligten til at opretholde tavshedspligt over for en person, der uden for rammerne af tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen eller en civil retssag, har anmodet myndigheden om adgang til oplysninger vedrørende et investeringsselskab, som nu er under likvidation, selv om selskabets primære forretningsmodel bestod i at begå omfattende svig ved bevidst at bedrage investorerne, og selv om flere personer, der var ansvarlige i nævnte selskab, er blevet idømt en fængselsstraf.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. september 2014 — Johan Deckmyn og Vrijheidsfonds VZW mod Helena Vandersteen m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van beroep te Brussel — Belgien)

(Sag C-201/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder — retten til reproduktion — undtagelser og indskrænkninger — begrebet »parodi« — selvstændigt EU-retligt begreb)

(2015/C 016/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Johan Deckmyn og Vrijheidsfonds VZW

Sagsøgte: Helena Vandersteen, Christiane Vandersteen, Liliana Vandersteen, Isabelle Vandersteen, Rita Dupont, Amoras II CVOH og WPG Uitgevers België

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 3, litra k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at begrebet »parodi«, som fremgår af denne bestemmelse, udgør et selvstændigt EU-retligt begreb.
- 2) Artikel 5, stk. 3, litra k), i direktiv 2001/29 skal fortolkes således, at en parodi som væsentligste kendetegn dels skal vække forestilling om et eksisterende værk, samtidig med at den skal udvise synlige forskelle i forhold til dette, dels skal være et udtryk for humor eller en latterliggørelse. Begrebet »parodi« i denne bestemmelses forstand er ikke underlagt betingelser om, at en parodi skal have sin egen originale karakter ud over at præsentere synlige forskelle i forhold til det parodierede originalværk, med rimelighed skal kunne tilskrives en anden person end ophavsmanden til selve originalværket, skal ramme selve originalværket eller skal angive kilden til det parodierede værk.

Anvendelsen i en konkret situation af undtagelsen for parodi som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra k), i direktiv 2001/29 skal dog respektere en rimelig balance mellem på den ene side interesserne og rettighederne for de personer, der er omhandlet i dette direktivs artikel 2 og 3, og på den anden side ytringsfriheden for brugeren af et beskyttet værk, der påberåber sig undtagelsen for parodi som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra k).

Det tilkommer den forelæggende ret under hensyntagen til alle omstændighederne i tvisten i hovedsagen at vurdere, om anvendelsen af undtagelsen for parodi som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra k), i direktiv 2001/29, såfremt den i hovedsagen omhandlede tegning har de væsentligste kendetegn for en parodi, respekterer denne rimelige balance.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. november 2014 — Elisabeta Dano og Florin Dano mod Jobcenter Leipzig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sozialgericht Leipzig — Tyskland)

(Sag C-333/13) ⁽¹⁾

(Fri bevægelighed for personer — unionsborgerskab — ligebehandling — statsborgere i en medlemsstat, der ikke udøver økonomisk aktivitet, og som opholder sig på en anden medlemsstats område — disse personers udelukkelse fra at modtage særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse i medfør af forordning (EF) nr. 883/2004 — direktiv 2004/38/EF — ret til ophold i mere end tre måneder — artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 24 — betingelsen om tilstrækkelige midler)

(2015/C 016/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Sozialgericht Leipzig

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Elisabeta Dano og Florin Dano

Sagsøgt: Jobcenter Leipzig

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1244/2010 af 9. december 2010, skal fortolkes således, at »særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse« som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 3, og artikel 70 er omfattet af anvendelsesområdet for nævnte forordnings artikel 4.

- 2) Artikel 24, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF, sammenholdt med direktivets artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 4 i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 1244/2010, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter statsborgere fra andre medlemsstater er udelukket fra at modtage visse »særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse« som omhandlet i artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 883/2004, mens disse ydelser tildeles værtsmedlemsstatens statsborgere, som befinder sig i samme situation, for så vidt som disse statsborgere fra andre medlemsstater ikke har en ret til ophold i værtsmedlemsstaten i medfør af direktiv 2004/38.
- 3) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det fjerde spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. november 2014 — Cypra Ltd mod Kypriaki Dimokratia
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Anotato Dikastirio Kyprou — Cypern)**

(Sag C-402/13) ⁽¹⁾

**(Præjudiciel forelæggelse — landbrug — dyresundhed — forordning (EF) nr. 854/2004 — animalske
produkter til konsum — offentlig kontrol — udpegelse af en embedsdyrlæge — slagtning af dyr)**

(2015/C 016/06)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Anotato Dikastirio Kyprou

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cypra Ltd

Sagsøgt: Kypriaki Dimokratia

Konklusion

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de i princippet ikke er til hinder for, at den kompetente myndighed fastsætter det tidspunkt, hvor slagtningen af dyr skal finde sted, når henses til myndighedens forpligtelse til at udpege en embedsdyrlæge til at udføre kontrol i forbindelse med slagtningen, og afslår at sende en sådan dyrlæge på de datoer og tidspunkter, som slagteriet har fastsat, medmindre det er objektivt nødvendigt, at slagtingerne finder sted på en sådan dag, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 — Mario Vital Pérez mod Ayuntamiento de Oviedo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Oviedo — Spanien)

(Sag C-416/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 21 — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — national bestemmelse — vilkår for ansættelse som betjent i lokalpolitiet — fastsættelse af en maksimal aldersgrænse på 30 år — begrundelser)

(2015/C 016/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mario Vital Pérez

Sagsøgt: Ayuntamiento de Oviedo

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter en maksimal aldersgrænse på 30 år for ansættelse som betjent i lokalpolitiet.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. november 2014 — Ute Reindl, strafferetligt ansvarlig repræsentant for MPREIS Warenvertriebs GmbH mod Bezirkshauptmannschaft Innsbruck (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol — Østrig)

(Sag C-443/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne vedrørende sundhedsmæssige tilsynsbestemmelser — forordning (EF) nr. 2073/2005 — bilag I — mikrobiologiske kriterier for fødevarer — salmonella i fersk fjerkrækød — manglende overholdelse af de mikrobiologiske kriterier i distributionsledet — national lovgivning, der pålægger en sanktion over for en fødevarevirksomhedsleder, som udelukkende opererer i detailledet — forenelighed med EU-retten — krav om, at sanktionen skal være effektiv, have en afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen)

(2015/C 016/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ute Reindl, strafferetligt ansvarlig repræsentant for MPREIS Warenvertriebs GmbH

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Konklusion

- 1) Del E, stk. 1, i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2160/2003 af 17. november 2003 om bekæmpelse af salmonella og andre bestemte fødevarebårne zoonotiske agenser, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1086/2011 af 27. oktober 2011, skal fortolkes således, at fersk fjerkrækød, der stammer fra de dyrepopulationer, der er opregnet i bilag I til denne forordning, skal opfylde det mikrobiologiske kriterium, der er nævnt i række 1.28 i kapitel I i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, i alle distributionsled, herunder i detailledet.
- 2) EU-retten og særligt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed og forordning nr. 2073/2005, som ændret ved forordning nr. 1086/2011, skal fortolkes således, at den i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som pålægger en fødevarevirksomhedsleder, der alene driver virksomhed i distributionsledet vedrørende markedsføring af en fødevare, en sanktion for manglende overholdelse af det mikrobiologiske kriterium, der er nævnt i række 1.28 i kapitel I i bilag I til forordning nr. 2073/2005. Det tilkommer den nationale ret at foretage en bedømmelse af, om den omhandlede sanktion er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 178/2002.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. november 2014 — Riccardo Nencini mod Europa-Parlamentet

(Sag C-447/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — medlem af Europa-Parlamentet — godtgørelse, som har til formål dække udgifterne i forbindelse med udøvelsen af det parlamentariske hverv — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — inddrivelse — forældelse — rimelig frist)

(2015/C 016/09)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Riccardo Nencini (ved avvocato M. Chiti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet (ved S. Seyr og N. Lorenz, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den af Den Europæiske Unions Ret afsagte dom i sagen Nencini mod Parlamentet (T-431/10 og T-560/10, EU:T:2013:290) ophæves, for så vidt som den vedrører sag T-560/10.
- 2) Afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets generalsekretær den 7. oktober 2010 vedrørende tilbagesøgning af visse beløb, der med urette var blevet udbetalt til Riccardo Nencini, der er tidligere medlem af Europa-Parlamentet, som godtgørelse for rejseudgifter og parlamentarisk assistance, samt debetnota nr. 315653 af 13. oktober 2010 fra generaldirektøren for Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans annulleres.
- 3) Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af de omkostninger, som Riccardo Nencini har afholdt i forbindelse med denne appel.
- 4) Parlamentet betaler sagsomkostningerne vedrørende proceduren i første instans i sag T-560/10.
- 5) I øvrigt frifindes Parlamentet.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. november 2014 — Leopold Schmitzer mod Bundesministerin für Inneres (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-530/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1 og 2, litra a) — artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, hvorefter medregningen af uddannelses- og tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år med henblik på fastlæggelse af lønnen betinges af en forlængelse af oprykningsfristerne — begrundelse — egnethed til at nå det tilsigtede formål — mulighed for at anfægte forlængelsen af oprykningsfristerne)

(2015/C 016/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Leopold Schmitzer

Sagsøgt: Bundesministerin für Inneres

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1 og 2, litra a), og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på at bringe en forskelsbehandling på grund af alder til ophør tager hensyn til uddannelses- og tjenesteperioder fra før det fyldte 18. år, men som samtidig alene i forhold til de tjenestemænd, der er berørt af denne forskelsbehandling, indfører en forlængelse på tre år af den periode, der er nødvendig for at avancere fra første til andet løntrin i hver stillingskategori og i hver lønklasse.
- 2) Artikel 9 og 16 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at en tjenestemand, der er blevet udsat for en forskelsbehandling på grund af alder som følge af bestemmelsesmetoden for den skæringsdato, der lægges til grund for beregningen af den pågældendes oprykning, bør kunne påberåbe sig artikel 2 i direktiv 2000/78 med henblik på at anfægte de diskriminerende virkninger af forlængelsen af oprykningsfristerne, selv om han efter ansøgning har fået ændret skæringsdatoen.

⁽¹⁾ EUT C 15 af 18.1.2014.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 12. november 2014 — L mod M (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší soud České republiky — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-656/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — kompetence i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — artikel 12, stk. 3 — barn af forældre, der ikke er gift — aftale om værneting — ingen anden verserende konneks sag — accept af kompetencen — anfægtelse af en rets kompetence ved en part, der har indbragt en sag for samme ret)

(2015/C 016/11)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší soud České republiky

Parter i hovedsagen

Sagsøger: L

Sagsøgt: M

Procesdeltagere: R og K

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 skal fortolkes således, at der med henblik på en sag vedrørende forældreansvar kan udledes en kompetence for en ret i en medlemsstat, som ikke er retten på det sted, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted, selv om der ikke verserer en anden sag for den valgte ret.
- 2) Artikel 12, stk. 3, litra b), i forordning nr. 2201/2003 skal fortolkes således, at det ikke kan antages, at kompetencen for den ret, for hvilken en part har anlagt en sag vedrørende forældreansvar, »udtrykkeligt eller på anden utvetydig måde er accepteret af alle parter i sagen« som omhandlet i denne bestemmelse, når sagsøgte i denne første sag efterfølgende anlægger en anden sag for samme ret og i forbindelse med det første retsskridt, der påhviler den pågældende i den første sag, gør gældende, at retten savner kompetence.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-112/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — artikel 49 TEUF og 63 TEUF — artikel 31 og 40 i EØS-aftalen — national skattelovgivning — beskatning af overskud for deltagere i selskaber med få deltagere — forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber — rent kunstige arrangementer — proportionalitet)

(2015/C 016/12)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og L. Armati, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved L. Christie, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet det har vedtaget og opretholdt en skattelovgivning vedrørende beskatning af overskud for deltagere (»participants«) i ikke-hjemmehørende selskaber, som fastsætter en forskelsbehandling mellem indenlandske og grænseoverskridende aktiviteter.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. oktober 2014 — Elcogás, SA mod Administración del Estado, Iberdrola, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-275/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — begrebet »statsindgreb eller indgreb ved hjælp af statsmidler« — selskaber, der er indehavere af elektricitetsværker — ekstraordinære finansieringer)

(2015/C 016/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Elcogás, SA

Sagsøgt: Administración del Estado, Iberdrola, SA

Konklusion

Artikel 107, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at beløb, der bevilges til en privat elproduktionsvirksomhed, og som finansieres af alle slutbrugere af elektricitet på det nationale område, og fordeles til virksomheder i elsektoren af et offentligt organ i henhold til forud fastlagte retlige kriterier, udgør et statsindgreb eller et indgreb ved hjælp af statsmidler.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 21. oktober 2014 — BestWater International GmbH mod Michael Mebes og Stefan Potsch (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-348/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfundet — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — begreb — internetlinks, der giver adgang til beskyttede værker — anvendelse af teknikken »framing«)

(2015/C 016/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BestWater International GmbH

Sagsøgt: Michael Mebes og Stefan Potsch

Konklusion

Den omstændighed alene, at et beskyttet værk, der er frit tilgængeligt på en internetside, indsættes på en anden internetside ved hjælp af et link, der anvender teknikken »framing«, såsom den, der er anvendt i hovedsagen, kan ikke kvalificeres som »overføring til almenheden« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, for så vidt som det omhandlede værk ikke overføres til et nyt publikum, og overføringen ikke sker ved anvendelse af en særlig teknisk fremgangsmåde, der adskiller fra den oprindelige overføring.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Repsol YPF SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-466/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærke — Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 8, stk. 1, litra b) — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — figurmærke, der gengiver bogstavet »R«)

(2015/C 016/15)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Repsol YPF SA (ved avocats J.-B. Devaureix og L. Montoya Terán)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Repsol YPF SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. oktober 2014 — Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins mod Via Directa — Companhia de Seguros SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal do Trabalho de Lisboa — Portugal)

(Sag C-665/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 53, stk. 2 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling — national lovgivning om fastsættelse af lønudsættelse for visse ansatte i den offentlige sektor — manglende gennemførelse af EU-retten — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2015/C 016/16)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sindicato Nacional dos Profissionais de Seguros e Afins

Sagsøgt: Via Directa — Companhia de Seguros SA

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at behandle den anmodning om præjudiciel afgørelse, der er indgivet af Tribunal do Trabalho do Lisboa (Portugal) ved afgørelse af 28. oktober 2013 (sag C-665/13).

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 21. oktober 2014 — Mundipharma GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og AFT Pharmaceuticals Ltd

(Sag C-669/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ansøgning om registrering af ordmærket Maxigesic — indsigelse fra indehaveren af det ældre ordmærke OXYGESIC — afslag på registrering)

(2015/C 016/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mundipharma GmbH (ved Rechtsanwalt F. Nielsen)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget) og AFT Pharmaceuticals Ltd (ved Rechtsanwalt M. Nentwig)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Mundipharma GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 22. oktober 2014 — Mineralquelle Zurzach AG mod Hauptzollamt Singen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-139/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — tarifiering — kombineret nomenklatur — tarifiering af varer — toldposition 2202 10 00 — vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret — toldposition 2202 9010 11 — frugt- og grøntsagssaft fortyndet med vand eller tilsat kulsyre)

(2015/C 016/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mineralquelle Zurzach AG

Sagsøgt: Hauptzollamt Singen

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1719/2005 af 27. oktober 2005, skal fortolkes således, at en drikkevarer som den i hovedsagen omhandlede, der bl.a. består af vand, sukker, koncentreret appelsin-, citron-, drue-, ananas-, mandarin-, nektarin- og gul passionsfrugtsaft, abrikos- og guavafrugtkød, et forsurende middel, en vitaminblanding samt naturlige og kunstige aromastoffer, og som har et frugtsaftindhold på 12 %, skal tarifføres i denne nomenklatures underposition 2202 10 00.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 15. oktober 2014 — Vittoria De Bellis, Diana Perrone og Cesaria Antonia Villani mod Istituto Nazionale di Previdenza dei Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica (INPDAP) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia — Italien)

(Sag C-246/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — national lovgivning med tilbagevirkende kraft vedrørende nedsættelse af pensionsrettigheder — rent intern situation — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2015/C 016/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale Per la Regione Puglia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Vittoria De Bellis, Diana Perrone og Cesaria Antonia Villani

Sagsøgt: Istituto Nazionale di Previdenza dei Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica (INPDAP)

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Puglia (Italien), har forelagt ved afgørelse af 28. april 2014 (sag C-246/14).

⁽¹⁾ EUT C 245 af 28.7.2014.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 5. november 2014 — VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju mod Đuro Vladika (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Velikoj Gorici — Kroatien)

(Sag C-254/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger — direktiv 2000/60/EF — pris, der opkræves forbrugeren — mulighed for at opkræve de faste omkostninger — faktiske omstændigheder, der fandt sted før Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2015/C 016/20)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Velikoj Gorici

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju

Sagsøgt: Đuro Vladika

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol er åbenbart inkompetent til at besvare det præjudicielle spørgsmål, som Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatien) har forelagt.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. november 2014 — Hunland-Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft mod Földművelésügyi Miniszter (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-356/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel afgørelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige sammenhæng i tvisten i hovedsagen — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 016/21)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hunland-Trade Mezőgazdasági Termelő és Kereskedelmi Kft

Sagsøgt: Földművelésügyi Miniszter

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) ved afgørelse af 16. juni 2014 i sag C-356/14 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 6. november 2014 — Herrenknecht AG mod Hév-Sugár kft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-366/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske baggrund samt begrundelse for nødvendigheden af at besvare det præjudicielle spørgsmål)

(2015/C 016/22)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herrenknecht AG

Sagsøgt: Hév-Sugár kft

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Budapesti XX., XXI. és XXIII. kerületi bíróság (Ungarn) ved afgørelse af 11. juli 2014 (sag C-366/14) afvises.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 14. november 2014 — Sandy Siewert m. fl. mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-394/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementet — artikel 99 — luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — lang forsinkelse — passagerernes ret til kompensation — betingelserne for, at et transporterende luftfartsselskabs er fritaget for kompensationsforpligtelsen — begrebet »usædvanlige omstændigheder« — fly, der blev beskadiget af en mobil boardingtrappe under en tidligere flyvning)

(2015/C 016/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sandy Siewert, Emma Siewert og Nele Siewert

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Konklusion

Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at en begivenhed, såsom det i hovedsagen omhandlede sammenstød mellem en lufthavns mobile boardingtrappe og et fly, ikke kan kvalificeres som en »usædvanlig omstændighed«, der fritager det transporterende luftfartsselskab for forpligtelsen til at betale kompensation til passagerer i tilfælde af en lang forsinkelse på en flyvning, der foretages af dette fly.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Anmodning indgivet af Philippe Adam Krikorian (Frankrig) den 13. maj 2014

(Sag C-243/14)

(2015/C 016/24)

Processprog: fransk

Parter i hovedsagen

Grégoire Krikorian m.fl.

Anmodningen vedrører dels gyldigheden af artikel 1, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen (EUT L 328, s. 55) dels fortolkningen af denne rammeafgørelse, og af artikel 6, stk. 1, og artikel 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt endelig af artikel 4, stk. 3, TEU, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de première instance de Namur (Belgien) den 22. august 2014 — Bernard Leloup mod État belge

(Sag C-401/14)

(2015/C 016/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Namur

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bernard Leloup

Sagsøgt: État belge

Ved kendelse af 11. november 2014 bestemte Domstolens præsident, at sagen skulle slettes af Domstolens register

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 14. oktober 2014 — Masterrind GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sag C-469/14)

(2015/C 016/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Masterrind GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelsen i kapitel V, punkt 1.4, i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 ⁽¹⁾, hvorefter dyrene efter 14 timers transport skal have en hvileperiode på mindst 1 time, hvor de vandes og om nødvendigt fordres, inden de kan transporteres i endnu 14 timer, fortolkes således, at transportintervallerne også kan afbrydes af en hvileperiode, der varer mere end 1 time, eller flere hvileperioder, hvoraf én mindst varer 1 time?
- 2) Er den enkelte medlemsstats betalingsorgan bundet af den af embedsdyrlægen på udgangsstedet foretagne påtegning i henhold til artikel 2, stk. 3, i Kommissionens forordning (EU) nr. 817/2010 af 16. september 2010 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser efter Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår kravene for ydelse af eksportrestitutioner i forbindelse med levende kvægs velfærd under transport ⁽²⁾, således at lovligheden af en nægtelse af at foretage påtegningen alene skal undersøges af den myndighed, som grænsedyrlægens handling kan tilregnes, eller udgør embedsdyrlægens påtegning blot en administrativ procedurehandling, som kun kan anfægtes samtidig med de retsmidler, der kan iværksættes til prøvelse af betalingsorganets realitetsafgørelse?

⁽¹⁾ EUT 2005 L 3, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 245, s. 16.

Sag anlagt den 30. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-482/14)

(2015/C 016/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, J. Hottiaux og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

1. Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU ⁽¹⁾ (artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/440/EØF), idet den har tilladt, at statsstøtte, der ydes til jernbaneinfrastrukturen, kan overføres til transporttydelser.
2. Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 2012/34/EU (artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/440/EØF), idet den har undladt at sikre, at overholdelse af forbuddet mod, at offentlige midler, der ydes til jernbaneinfrastrukturforvaltning, overføres til transporttydelser, kan kontrolleres ud fra regnskabstypen.

3. Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 31, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU (artikel 7, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF), idet den har undladt at sikre, at infrastrukturafgifterne alene kan anvendes til finansiering af infrastrukturforvalterens virksomhed.
4. Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU (artikel 9, stk. 4, i direktiv 91/440/EØF) samt artikel 6 stk. 1, sammenholdt med nr. 5 i bilaget til forordning (EF) nr. 1370/2007 ⁽²⁾, idet den har undladt at sikre, at offentlige midler til offentlige passagertransporttjenester figurerer særskilt i de relevante regnskaber.
5. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort følgende gældende:

Tyskland har tilladt, at Deutsche Bahn-koncernen som følge af aftaler om overførsler af overskud kan anvende indtægter fra jernbaneinfrastrukturforvalterne i form af infrastrukturafgifter og offentlige midler til andre formål end infrastrukturforvaltning. Disse midler kan således anvendes i forbindelse med transportydelse. Dette er i strid med artikel 6, stk. 1, og artikel 31, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU.

Desuden gør infrastrukturforvalternes regnskabsførelse det ikke muligt at kontrollere forbuddet mod overførsel af offentlige midler til transportydelse. Tyskland tillader dette, hvilket er i strid med artikel 6, stk. 4, i direktiv 2012/34/EU.

Endelig sikrer Tyskland ikke, at offentlige midler til offentlige passagertransporttjenester figurerer særskilt i de relevante regnskaber. Dette er i strid med artikel 6, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU, samt med artikel 6, stk. 1, sammenholdt med nr. 5 i bilaget til forordning (EF) nr. 1370/2007.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21.11.2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg
(Tyskland) den 4. november 2014 — straffesag mod Piotr Kossowski**

(Sag C-486/14)

(2015/C 016/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Tiltalt i straffesagen

Piotr Kossowski

Procesdeltager: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Præjudicielle spørgsmål

1) Gælder de forbehold, som de kontraherende parter i henhold til gennemførelseskonventionens ⁽¹⁾ artikel 55, stk. 1, litra a), tog på tidspunktet for ratifikation af gennemførelseskonventionen — navnlig Forbundsrepublikken Tysklands forbehold i henhold til artikel 55, stk. 1, litra a), som denne stat erklærede ved deponeringen af ratifikationsdokumentet, og hvorefter Tyskland ikke er bundet af artikel 54, »når de strafbare handlinger, der ligger til grund for den udenlandsk dom, helt eller delvis er begået på dens område« — også, efter at Schengenreglerne overførtes til EU-retten ved Schengenprotokollen til Amsterdamtraktaten af 2. oktober 1997, der blev opretholdt ved Schengenprotokollen til Lissabontraktaten? Er disse undtagelser forholdsmæssige begrænsninger af chartrets ⁽²⁾ artikel 50, som omhandlet i chartrets artikel 52, stk. 1?

2) Såfremt dette ikke er tilfældet:

Skal ne bis in idem-reglen og forbuddet mod dobbelt strafferetlig forfølgelse, som er indeholdt i gennemførelseskonventionens artikel 54 og chartrets artikel 50, fortolkes således, at der ikke kan ske en strafforfølgning af en tiltalt i en medlemsstat — her Forbundsrepublikken Tyskland — såfremt straffesagen mod vedkommende i en anden medlemsstat — her Republikken Polen — er blevet indstillet af anklagemyndigheden — uden at der er sket en opfyldelse af påbudssanktioner, og uden at der er foretaget en grundig efterforskning — af faktiske grunde som følge af, at der ikke foreligger en tilstrækkelig begrundet mistanke, og sagen kun kan genoptages, såfremt der fås kendskab til væsentlige, hidtil ukendte, forhold, men der konkret ikke foreligger sådanne nye forhold?

⁽¹⁾ Konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239, s. 19).

⁽²⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT 2014, C 326, s. 391).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den
10. november 2014 — RG (*) mod SF (*)**

(Sag C-498/14)

(2015/C 016/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RG (*)

Sagsøgt: SF (*)

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11, stk. 7 og 8, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ⁽¹⁾ (Bruxelles IIa-forordningen) fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat

- i situationer om forældres bortførelse af børn prioriterer specialiseringen af retterne med hensyn til den procedure, der er omhandlet i disse [bestemmelser], selv i et tilfælde, hvor en sag om realiteten vedrørende forældreansvaret i forbindelse med barnet allerede er blevet indbragt for en anden ret?
- fratager den ret, for hvilken en sag om realiteten vedrørende forældreansvaret i forbindelse med barnet er indbragt, kompetencen til at træffe afgørelse vedrørende forældremyndigheden over barnet, til trods for, at den på såvel internationalt som nationalt plan har kompetence til at træffe afgørelse vedrørende spørgsmål om forældreansvar i forbindelse med barnet?

⁽¹⁾ EUT L 338, s. 1.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sag anlagt den 11. november 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik**(Sag C-503/14)**

(2015/C 016/30)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Braga da Cruz og W. Roels, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens/påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21 TEUF, 45 TEUF og 49 TEUF samt i henhold til artikel 28 og 31 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet det har vedtaget og opretholdt en lovgivning fastsat i artikel 10 og 38 i Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares (lov om beskatning af fysiske personers indkomst, herefter »CIRS«), i henhold til hvilken en skattepligtig person, som 1) udveksler aktier og flytter til udlandet eller 2) overdrager aktiver og passiver vedrørende en virksomhed drevet for egen regning mod at få aktier i en udenlandsk virksomhed, i førstnævnte tilfælde i forbindelse med de pågældende transaktioner skal medregne enhver indkomst, som ikke er blevet beskattet i det sidste skatteår, hvor den skattepligtige person stadig blev betragtet som hjemmehørende skatteyder, mens han i sidstnævnte tilfælde ikke kan drage fordel af nogen skatteudsættelse som følge af de omhandlede transaktioner.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenterSøgsmålsgrunde

1. For det første følger det af artikel 10, stk. 9, litra a), i CIRS, at hvis aktionæren ikke længere er bosiddende i Portugal vil kapitalgevinster stammende fra en udveksling af aktier være del af den skattepligtige indkomst i det kalenderår, hvor flytningen fandt sted. I henhold til samme bestemmelse svarer værdien af kapitalgevinsterne til forskellen mellem den reelle værdi af de modtagne aktier og værdien af de gamle aktier på tidspunktet for deres erhvervelse. Hvis derimod aktionæren er bosiddende i Portugal, er værdien af de modtagne aktier den samme som værdien af de aktier, der overdrages, med forbehold for beskatning af et pengebeløb, som betales for de aktier, der overdrages. Dette betyder, at når en skattepligtig person forbliver bosiddende i Portugal, giver en udveksling af aktier anledning til en umiddelbar beskatning af kapitalgevinster alene og kun i tilfælde af, at der finder en yderligere betaling af et pengebeløb sted. Hvis der ikke finder en sådan betaling sted, vil der alene blive opkrævet skat af kapitalgevinster, hvis og når de modtagne aktier afstås. I henhold til artikel 10, stk. 10, i CIRS finder den samme skatteordning anvendelse på tildeling af aktier i tilfælde af fusioner eller opsplitninger af selskaber, hvor artikel 74 i Código do imposto sobre o rendimento das pessoas coletivas (lov om selskabsbeskatning) finder anvendelse.
2. For det andet følger det af artikel 38, stk. 1, litra a), i CIRS, at en overdragelse til en virksomhed af aktiver og passiver vedrørende udøvelsen af en fysisk persons økonomiske eller professionelle virksomhed mod aktier er fritaget for skat på tidspunktet for overdragelsen bl.a. på betingelse af, at den juridiske person, som aktiverne og passiverne overdrages til har sæde eller registreret forretningssted i Portugal. I dette tilfælde sker beskatningen alene når og hvis den juridiske person, som modtog sådanne aktiver og passiver, selv afhænder dem. En sådan skatteudsættelse finder derimod ikke anvendelse, hvis den juridiske person, til hvem aktiverne og passiverne blev overdraget, har sæde eller registreret forretningssted uden for Portugal. I et sådant tilfælde beskattes kapitalgevinsterne straks.

Væsentligste argumenter

1. Med den første søgsmålsgrund har Kommissionen gjort gældende, at en sådan beskatning straffer dem, som beslutter at forlade det portugisiske område, for så vidt som den behandler sådanne personer anderledes end dem, der forbliver i det pågældende land. Kommissionen er af den opfattelse, at skatteudsættelsen i tilfælde af gevinster opnået ved udveksling af aktier ikke skulle forbeholdes tilfælde, hvor skatteyderen fortsat bor på det portugisiske område mens den nægtes i tilfælde, hvor skatteyderen flytter til en anden EU- eller EØS-medlemsstat. Følgelig er den forskelsbehandling, som indføres med artikel 10 i CIRS uforenelig med artikel 21 TEUF, 45 TEUF og 49 TEUF samt med artikel 28 og 31 i EØS-aftalen. Endvidere bør beskyttelsen af skatteprovenu fra indkomstfordringer sikres i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastlagt i Domstolens praksis. I nærværende sag er Kommissionen af den opfattelse, at den portugisiske lovgivning går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet med at sikre en effektiv skatteordning, og at den portugisiske lovgivning burde anvende samme bestemmelse uanset om en fysisk person opretholder sin bopæl på det portugisiske område eller ej.
2. Med den anden søgsmålsgrund har Kommissionen anført, at den fordel, der tildeles ved artikel 38 i CIRS i lyset af artikel 49 TEUF og artikel 31 i EØS-aftalen ikke skulle forbeholdes tilfælde, hvor det selskab, der modtager aktiverne har sæde eller registreret forretningssted i Portugal. Kommissionen er af den opfattelse, at Portugal burde anvende samme bestemmelse uanset om den juridiske person til hvem aktiverne og passiverne er blevet overdraget har sit sæde eller registrerede forretningssted på det portugisiske område eller et andet sted. Af samme grunde som anført ovenfor i forbindelse med første søgsmålsgrund finder Kommissionen, at artikel 38 i CIRS går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå formålet med at sikre en effektiv skatteordning. Ifølge Kommissionen kan skattepligtige personer, som gør brug af deres ret til etableringsfrihed ved at overdrage aktiver og passiver til udlandet mod at få aktier i et ikke-hjemmehørende selskab, ikke blive udsat for beskatning på et tidligere tidspunkt end i tilfælde af skattepligtige personer, som foretager sådanne transaktioner med et selskab etableret i Portugal.

Appel iværksat den 18. november 2014 af Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 3. september 2014 i sag T-113/11, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse mod Europa-Kommissionen

(Sag C-519/14 P)

(2015/C 016/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ved Rechtsanwälte, M. Loschelder og V. Schoene)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Kongeriget Nederlandene og Nederlandse Zuivelorganisatie

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves og Kommissionens forordning (EU) nr. 1122/2010 af 2. december 2010 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser [Gouda Holland (BGB)] ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale de af appellanten i forbindelse med sagen for Retten og appelsagen afholdte nødvendige omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende: Retten er af den opfattelse, at sagsøgeren ikke har nogen søgsmålsinteresse, fordi den anfægtede forordning indeholder præciseringen om, at »Gouda« er en artsbetegnelse. Den omtvistede formulering i registreringsforordningen er imidlertid kun tautologisk. En annullation af registreringsforordningen ville derfor — i modsætning til Rettens opfattelse — tilføre sagsøgerens medlemmer en fordel, der begrundes søgsmålsinteressen. Af den grund skulle sagen have været antaget til realitetsbehandling. Og af samme grund skulle sagsøgeren være givet medhold. Præciseringen ville nemlig være blevet accepteret af de nederlandske ansøgere. Kommissionen handlede derfor fejlagtigt, da den alligevel ikke foretog præciseringen.

Andet anbringende: Sagsøgeren har anført, at dens medlemmer tidligere har leveret mælk i Nederlandene, som dér kunne forarbejdes til Goudaost eller Edammerost og sandsynligvis blev forarbejdet til Goudaost eller Edammerost. Retten har ikke udledt en søgsmålsinteresse deraf. Den fandt nemlig, at dette anbringende var sagligt ukorrekt. Dermed har Retten forfalsket sagens akter, for det anførte var nemlig rigtigt. Derudover havde sagsøgeren ifølge Retten ikke indgivet indsigelse og anlagt sag for »mælkeproducenter«. Også dette udgør en forfalskning af sagens akter, for indsigelsen blev indgivet for sagsøgerens medlemmer, for så vidt som disse forarbejder mælk (den mælk, der sælges til Nederlandene, er forarbejdet mælk) og forhandler mælk eller ost.

Tredje anbringende: Retten er af den opfattelse, at forkastelsen af indsigelsen ikke begrundes, at sagsøgeren har en egen søgsmålsinteresse. Retligt set blev indsigelsen nemlig ikke rejst af sagsøgeren, men af Forbundsrepublikken Tyskland. Dette svarer ikke til retsstillingen under gyldigheden af grundforordning nr. 510/2006 ⁽²⁾, og i modsætning til, hvad Retten har anført, har den heller ikke afgjort dette spørgsmål med hensyn til grundforordningen. Der er forskelle mellem grundforordning nr. 510/2006 og dens forgænger, forordning (EØF) 2081/92 ⁽³⁾, som Retten ikke har inddraget i sin bedømmelse og som fører til, at indsigere som sagsøgeren i hvert fald under grundforordningens gyldighed har egne indsigelsesrettigheder.

Fjerde anbringende: Retten har forkastet sagsøgerens anbringende, hvorefter EU's blå BGB-sejl giver de nederlandske producenter en konkurrencefordel i forhold til sagsøgerens medlemmer. Dette var urigtigt. Konkurrencefordelen findes og den begrundes sagsøgerens medlemmers søgsmålsinteresse i at få registreringsforordningen annulleret.

⁽¹⁾ EUT L 317, s. 22.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20.3.2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14.7.1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Rumænien, intervenienter: Republikken Estland og Kongeriget Nederlandene

(Sag C-405/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Processprog: rumænsk

Formanden for Store Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 3. oktober 2014 — Unicaja Banco, SA mod Steluta Grigore (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena — Spanien)

(Sag C-483/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/33)

Processprog: spansk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 30.11.2013.

Kendelse afsagt Domstolens præsident den 11. november 2014 — Belgacom SA mod Commune de Fléron (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-685/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/34)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 1.3.2014.

Kendelse afsagt Domstolens præsident den 21. oktober 2014 — Rafael Villafáñez Gallego og María Pérez Anguio mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid — Spanien)

(Sag C-54/14) ⁽¹⁾

(2015/C 016/35)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Kendelse afsagt Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Juan Pedro Ludeña Hormigos mod Banco de Santander SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid — Spanien)

(Sag C-188/14) ⁽¹⁾

(2015/C 016/36)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-206/14) ⁽¹⁾

(2015/C 016/37)

Processprog: estisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 7.7.2014.

Kendelse afsagt Domstolens præsident den 17. oktober 2014 — Antonia Valdivia Reche mod Banco de Valencia SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Navarra, Sección Tercera — Spanien)

(Sag C-208/14) ⁽¹⁾

(2015/C 016/38)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 14.7.2014.

Kendelse afsagt Domstolens præsident den 9. september 2014 — Dorothea Eckert, Karl-Heinz Dallner mod Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-380/14) ⁽¹⁾

(2015/C 016/39)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 421 af 24.11.2014.

Kendelse afsagt Domstolens præsident den 4. november 2014 — »Vekos Trade« AD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-403/14) ⁽¹⁾

(2015/C 016/40)

Processprog: bulgarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

RETTE

Rettens dom af 25. november 2014 — UniCredit mod KHIM — Union Investment Privatfonds (UNIWEB og UniCredit Wealth Management)

(Forenede sager T-303/06 RENV og T-337/06 RENV) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgninger om EF-ordmærkerne UNIWEB og UniCredit Wealth Management — de ældre nationale ordmærker UNIFONDS og UNIRAK og det ældre nationale figurmærke UNIZINS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varemærkeserie eller -familie — risiko for, at der antages at være en forbindelse — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009] — påstande om ophævelse og omgørelse nedlagt af intervenienten — procesreglementets artikel 134, stk. 3)

(2015/C 016/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: UniCredit SpA, tidligere UniCredito Italiano SpA (Genova, Italien) (ved advokaterne G. Florida, R. Florida og G. Sironi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat J. Zindel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af to afgørelser truffet af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) den 5. september 2006 (forenede sager R 196/2005-2 og R 211/2005-2) og den 28. september 2006 (forenede sager R 456/2005-2 og R 502/2005-2) vedrørende indsigelsessager mellem Union Investment Privatfonds GmbH og UniCredito Italiano SpA

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Påstandene om ophævelse og omgørelse nedlagt af Union Investment Privatfonds GmbH forkastes.
- 3) UniCredit SpA betaler sagsomkostningerne, bortset fra de omkostninger, der er blevet afholdt af Union Investment Privatfonds.
- 4) Union Investment Privatfonds bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

Rettens dom af 25. november 2014 — Simba Toys mod KHIM — Seven Towns (form af en terning med sider, som har gitterstruktur)(Sag T-450/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — tredimensionalt EF-varemærke — terning med sider, som har gitterstruktur — absolutte registreringshindringer — artikel 76, stk. 1, første sætningsled, i forordning (EF) nr. 207/2009 — intet tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendigt for at opnå et teknisk resultat — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 207/2009] — intet tegn, som udelukkende består af en udformning, der følger af varens egen karakter — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. i), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. i), i forordning nr. 207/2009] — intet tegn, som udelukkende består af en udformning, hvorved varen får en væsentlig værdi — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009] — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009] — manglende beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009) — begrundelsespligt — artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 016/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Tyskland) (ved advokat O. Ruhl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Seven Towns Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (først ved M. Edenborough, QC, og solicitor B. Cookson, derefter ved advokaterne K. Szamosi og M. Borbás)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. september 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1526/2008-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Simba Toys GmbH & Co. KG og Seven Towns Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Simba Toys GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

Rettens dom af 27. november 2014 — Alstom mod Kommissionen(Sag T-517/09) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for elektriske transformatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — begrebet virksomhed — tilregnelser af ulovlig adfærd — formodning om et moderselskabs udøvelse af en bestemmende indflydelse på sit datterselskabs adfærd — begrundelsespligt)

(2015/C 016/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alstom (Levallois-Perret, Frankrig) (ved advokaterne J. Derenne og A. Müller-Rappard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Bouquet, N. von Lingen og K. Mojzesowicz, derefter ved A. Bouquet, K. Mojzesowicz og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7601 endelig af 7. oktober 2009, om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.129 — Elektriske transformatorer)

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2009) 7601 endelig af 7. oktober 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.129 — Elektriske transformatorer) annulleres, for så vidt som den vedrører Alstom.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Sag anlagt den 27. november 2014 — Alstom Grid mod Kommissionen

(Sag T-521/09) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for elektriske transformatorer — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 — aftale om opdeling af markedet — 2002-samarbejdsmeddelelsen — bødefritagelse — berettiget forventning — begrundelsespligt)

(2015/C 016/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alstom Grid SAS, tidligere Areva T&D SAS (Paris, Frankrig) (først ved advokaterne A. Schild, C. Simphal og E. Estellon, derefter ved advokaterne J. Derenne, A. Müller-Rappard og M. Domecq)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Bouquet, N. von Lingen og K. Mojzesowicz, derefter ved A. Bouquet, K. Mojzesowicz og P. van Nuffel)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 7601 endelig af 7. oktober 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.129 — Elektriske transformatorer)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Alstom Grid SAS betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Rettens dom af 27. november 2014 — Cantina Broglie 1 mod KHIM — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (ZENATO RIPASSA)

(Sag T-153/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ZENATO RIPASSA — det ældre nationale ordmærke RIPASSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 016/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Cantina Broglie 1 Srl (Gardasøen, Italien) (ved advokat A. Rizzoli)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. december 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 183/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona og Zenato Azienda Vitivinicola Srl.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Cantina Broglie 1 Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Rettens dom af 27. november 2014 — Cantina Broglie 1 mod KHIM — Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Ripassa ZENATO)

(Sag T-154/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Ripassa ZENATO — det ældre nationale ordmærke RIPASSO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 016/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Cantina Broglie 1 Srl (Peschiera del Garda, Italien) (ved advokat A. Rizzoli)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. december 2010 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 700/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Verona og Zenato Azienda Vitivinicola Srl.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Cantina Broglie 1 Srl betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Rettens dom af 27. november 2014 — Hesse og Lutter & Partner mod KHIM — Porsche (Carrera)

(Sag T-173/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Carrera — det ældre EF-ordmærke og det ældre nationale ordmærke CARRERA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 — delvis ombytning af en part i tvisten)

(2015/C 016/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Kurt Hesse (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann) og Lutter & Partner GmbH (Garching, Tyskland) (ved advokat H. Lindner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat E. Stolz)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. januar 2011 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 306/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG og Kurt Hesse

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Kurt Hesse og Lutter & Partner GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Rettens dom af 25. november 2014 — Safa Nicu Sepahan mod Rådet(Sag T-384/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — fejlskøn — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — erstatningspåstand)

(2015/C 016/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Safa Nicu Sepahan Co. (Isfahan, Iran) (ved advokat A. Bahrami)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved A. Vitro og R. Liudvinaviciute-Cordeiro, derefter ved R. Liudvinaviciute-Cordeiro og I. Gurov, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om delvis annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 26) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), dels påstand om erstatning.

Konklusion

1) For så vidt som de vedrører Safa Nicu Sepahan Co. annulleres:

— punkt 19 i del I, tabel B, i bilag I til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 503/2011 af 23. maj 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, og

— punkt 61 i del I, tabel B, i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010.

2) Rådet for Den Europæiske Union betaler erstatning på 50 000 EUR til Safa Nicu Sepahan til dækning af ikke-økonomisk skade, som dette selskab har lidt.

3) Erstatningen til Safa Nicu Sepahan forhøjes med morarenter fra afsigelsen af denne dom indtil det fulde erstatningsbeløb er blevet betalt på grundlag af den sats, som er fastsat af Den Europæiske Centralbank for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med 2 procentpoint.

4) I øvrigt frifindes Rådet.

5) Rådet bærer sine egne omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler samt halvdelen af Safa Nicu Sepahans omkostninger i disse sager. Safa Nicu Sepahan bærer halvdelen af sine egne omkostninger i hovedsagen og i sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 25. november 2014 — Ryanair mod Kommissionen(Sag T-512/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — lufttransportsektor — irsk flytransportafgift — fritagelse for transit- og transferpassagerer — afgørelse, hvori det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — manglende indledning af den formelle undersøgelsesprocedure — alvorlige vanskeligheder — de berørte parter processuelle rettigheder)

(2015/C 016/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne E. Vahida og I.G. Metaxas-Maragkidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, D. Grespan og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og K. Petersen, som befuldmægtigede) og Irland (ved E. Creedon, A. Joyce og E. Mc Phillips, som befuldmægtigede, bistået af E. Regan, SC)

Sagens genstand

Angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 4932 endelig af 13. juli 2011, for så vidt som den fastslår, at fritagelse for irske afgifter på flytransport af transit- og transferpassagerer, ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF (statsstøtte SA.29064 (2011/C ex 2011/NN))

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse K(2011) 4932 endelig af 13. juli 2011 annulleres, for så vidt som den fastslår, at fritagelse for irske afgifter på flytransport af transit- og transferpassagerer, ikke udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF (statsstøtte SA.29064 (2011/C ex 2011/NN)).
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Ryanair Ltd afholdte omkostninger.
- 3) Forbundsrepublikken Tyskland og Irland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 26.11.2011.

Rettens dom af 26. november 2014 — Energetický a průmyslový og EP Investment Advisors mod Kommissionen(Sag T-272/12) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — afgørelse, der konstaterer en nægtelse af at underkaste sig en kontrolundersøgelse og pålægger en bøde — artikel 23, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1/2003 — uskyldsformodning — ret til forsvar — proportionalitet — begrundelsespligt)

(2015/C 016/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Energetický a průmyslový holding a.s., (Brno, Den Tjekkiske Republik) og EP Investment Advisors s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (først ved solicitor K. Desai, advokaterne J. Schmidt og M. Peristeraki, derefter ved advokaterne J. Schmidt, R. Klotz og M. Hofmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Antoniadis og R. Sauer, derefter ved R. Sauer og C. Vollrath, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2012) 1999 af 28. marts 2012 om en procedure i henhold til artikel 23, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1/2003 (nægtelse af at underkaste sig en kontrolundersøgelse) (sag COMP/39793 — EPH m.fl.).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Energetický a průmyslový holding a.s. og EP Investment Advisors s.r.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 250 af 18.8.2012.

Rettens dom af 25. november 2014 — Brouwerij Van Honsebrouck mod KHIM — Beverage Trademark (KASTEEL)

(Sag T-374/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærket KASTEEL — det ældre nationale ordmærke CASTEL BEER — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3 i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1 i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 016/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Brouwerij Van Honsebrouck (Ingelmunster, Belgien) (ved advokat P. Maeyaert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Beverage Trademark Co. Ltd BTM (Tortola, De Britiske Jomfuøer, Det Forenede Kongerige) (ved advokat R. Dequiré-Portier)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. juni 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2551/2010–2) vedrørende en indsigelsessag mellem Beverage Trademark Co. Ltd BTM og Brouwerij Van Honsebrouck.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Brouwerij Van Honsebrouck bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Harmoniseringskontoret og Beverage Trademark Co. Ltd BTM.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 10.11.2012.

Rettens dom af 25. november 2014 — Brouwerij Van Honsebrouck mod KHIM — Beverage Trademark (KASTEEL)(Sag T-375/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KASTEEL — det ældre nationale ordmærke CASTEL BEER — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)

(2015/C 016/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Brouwerij Van Honsebrouck (Ingelmunster, Belgien) (ved advokat P. Maeyaert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Beverage Trademark Co. Ltd BTM (Tortola, De Britiske Jomfruøer, Det Forenede Kongerige) (ved advokat R. Dequiré-Portier)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. juni 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 652/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Beverage Trademark Co. Ltd BTM og Brouwerij Van Honsebrouck

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Brouwerij Van Honsebrouck bærer sine egne omkostninger og betaler de af Harmoniseringskontoret og Beverage Trademark Co. Ltd BTM afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 10.11.2012.

Rettens dom af 25. november 2014 — Alfatar Benelux mod Rådet(Sag T-394/12) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelsesaftaler — udbudsprocedure — teknisk vedligeholdelse, help desk og intervention på stedet af PC'ere, printere og periferiudstyr i Rådets Generalsekretariat — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse — påstand om erstatning)

(2015/C 016/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Alfatar Benelux SA (Ixelles, Belgien) (ved advokaterne N. Keramidas og N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Vitsentzatos, E. Chatziioakeimidou og M. Robert, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Rådets afgørelse af 13. juni 2012 om ikke at antage sagsøgerens bud afgivet inden for rammerne af den begrænsede udbudsprocedure UCA-218-07 om teknisk vedligeholdelse — help desk og intervention på stedet af PC'ere, printere og periferiudstyr i Rådets Generalsekretariat, og om at tildele kontrakten til en anden tilbudsgiver, dels påstand om erstatning for det tab, der angiveligt er lidt som følge af tildelingen af kontrakten til en anden tilbudsgiver

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Alfastar Benelux SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 27.10.2012.

Rettens dom af 25. november 2014 — Royalton Overseas mod KHIM — S.C. Romarose Invest (KAISERHOFF)

(Sag T-556/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket KAISERHOFF — det ældre nationale ordmærke KAISERHOFF — suspension af den administrative procedure — regel 20 og 50 i forordning (EF) nr. 2868/95 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 016/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Royalton Overseas Ltd (Road Town, De Britiske Jomfruøer, Det Forenede Kongerige) (ved advokat C. Năstase)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: S.C. Romarose Invest Srl (Bukarest, Rumænien) (ved advokaterne R.G. Dragomir og G.L. Ilie)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. oktober 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2535/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem S.C. Romarose Invest Srl og Royalton Overseas Ltd.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. oktober 2012 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2535/2011-1) vedrørende en indsigelsessag mellem S.C. Romarose Invest Srl og Royalton Overseas Ltd annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Royalton Overseas Ltd afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af Royalton Overseas i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

- 3) *S.C. Romarose Invest Srl* bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af *Royalton Overseas* afholdte omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af *Royalton Overseas* i forbindelse med sagen for appelkammeret Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Rettens dom af 26. november 2014 — Aldi Einkauf mod KHIM — Alifoods (Alifoods)

(Sag T-240/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Alifoods — det internationale varemærke og de ældre EF-ordmærker ALDI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — regel 19, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2015/C 016/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks og C. Fürsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Pohlmann, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Alifoods, SA (Alicante, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. februar 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 407/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG og Alifoods, SA

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 25. november 2014 — Orange mod Kommissionen

(Sag T-402/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om en kontrolundersøgelse — proportionalitet — formålstjenstlige karakter — nødvendig — ikke vilkårlig karakter — begrundelse)

(2015/C 016/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Orange (Paris, Frankrig) (ved advokaterne J.-P. Gunther og A. Giraud)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Dawes og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 4103 endelig og K(2013) 4194 endelig af 25. juni og 27. juni 2013 i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 tilstillet France Télécom SA og Orange samt alle andre selskaber, der direkte eller indirekte kontrolleres af disse

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Orange betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Rettens dom af 25. november 2014 — Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller mod KHIM (Original Eau de Cologne)

(Sag T-556/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordfællesmærket Original Eau de Cologne — absolutte registreringshindringer — artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 016/57)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller eV (Köln, Tyskland) (ved advokat T. Schulte-Beckhausen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. august 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2064/2012-4) vedrørende en ansøgning om registrering af Original Eau de Cologne som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller eV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens kendelse af 6. november 2014 — ANKO mod Kommissionen(Sag T-17/13) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — kontrakt vedrørende projektet Pocemon — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — skrivelse, hvorved det meddeles, at der vil blive udstedt en debetnota — rykkerskrivelse — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2015/C 016/58)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og A. Cordewener, som befuldmægtigede, bistået af advokat S. Drakakakis)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Retten fastslår, at sagsøgeren for det første ikke er forpligtet til at tilbagebetale hele det beløb, som Kommissionen har udbetalt til denne i medfør af projektet Pocemon, der blev indgået i forbindelse med det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), at sagsøgeren for det andet ikke er forpligtet til at betale en fast godtgørelse i henhold til det nævnte projekt, og at Kommissionen for det tredje ikke er berettiget til at foretage modregning i de beløb, som den skylder sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Rettens kendelse af 6. november 2014 — ANKO mod Kommissionen(Sag T-64/13) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006) — kontrakt vedrørende projektet Doc@Hand — tilbagebetaling af de forudbetalte beløb — skrivelse, hvorved det meddeles, at der vil blive udstedt en debetnota — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2015/C 016/59)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og A. Cordewener, som befuldmægtigede, bistået af advokat S. Drakakakis)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Retten fastslår, at sagsøgeren for det første ikke er forpligtet til at tilbagebetale det beløb, som Kommissionen har udbetalt til denne i medfør af projektet Doc@Hand, der blev indgået i forbindelse med det sjette rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2002-2006), og at sagsøgeren for det andet ikke er forpligtet til at betale en fast godtgørelse i henhold til det samme projekt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013.

Rettens kendelse af 11. november 2014 — Nguyen mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-20/14) ⁽¹⁾

(Annulationsøgsmål — ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — ikke individuelt berørt — ansvar uden for kontraktforhold — årsagsforbindelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet)

(2015/C 016/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Huynh Duong Vi Nguyen (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og E. Taneva, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og A. Bisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand dels om annulation, indgivet i henhold til artikel 267 TEUF, artikel 1, stk. 65, litra b), og stk. 67, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT L 287, s. 15), i det omfang disse bestemmelser knytter retten til godtgørelse af årlige rejseudgifter og rejsedage i forbindelse med rejse til retten til et udlandstillæg eller et særligt udlandstillæg, dels om erstatning i henhold til artikel 340 TEUF af den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Huynh Duong Vi Nguyen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens kendelse af 11. november 2014 — Bergallou mod Parlamentet og Rådet(Sag T-22/14) ⁽¹⁾

»Annulationssøgsmål — ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen — mindre favorabel ordning med hensyn til fast beløb til rejseudgifter og forlængelse af den årlige ferie med yderligere tjenestefrihed til rejsedage — ikke individuelt berørt — ansvar uden for kontraktforhold — årsagsforbindelse — åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er retligt ugrundet«

(2015/C 016/61)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger Amal Bergallou (Lot, Belgien) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og E. Taneva, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og A. Bisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand dels om annullation, indgivet i henhold til artikel 263 TEUF og artikel 1, stk. 65, litra b), og stk. 67, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT L 287, s. 15), i det omfang disse bestemmelser knytter retten til godtgørelse af de årlige rejseudgifter og rejsedage i forbindelse med rejsen til retten til et udlandstillæg eller et særligt udlandstillæg, dels om erstatning i henhold til artikel 340 TEUF af den økonomiske og ikke-økonomiske skade, sagsøgeren angiveligt har lidt

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Amal Bergallou bærer sine egne omkostninger og betaler de af Parlamentet og Rådets afholdte omkostninger.
- 3) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens kendelse af 11. november 2014 — Bos m.fl. mod Parlamentet og Rådet(Sag T-23/14) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — reform af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union — væsentlig nedsættelse af det årlige antal feriedage for tjenestemænd og ansatte, der gør tjeneste i et tredjeland — ikke individuelt berørt — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 016/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Mark Bos (Ankara, Tyrkiet), Estelle Kadouch (Jerusalem, Israel), Siegfried Krah (Lago Sul, Brasilien) og Eric Lunel (Dakar, Senegal) (ved advokat F. Krenc)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio og E. Taneva, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og A. Bisch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulationssøgsmål indledt på grundlag af artikel 263 TEUF til prøvelse af artikel 1, nr. 70, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1023/2013 af 22. oktober 2013 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (EUT L 287, s. 15), for så vidt som denne bestemmelse ændrer bilag X til forordning nr. 31 (EØF), nr. 11 (Euratom) om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EFT 1959-1962, s. 126)

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Mark Bos, Estelle Kadouch, Siegfried Krahel og Eric Lunel bærer deres egne omkostninger og betaler de af Parlamentet og Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Det er uforholdt at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens kendelse af 10. november 2014 — Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-27/14) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — det indre marked for naturgas — artikel 22 i direktiv 2003/55/EF — skrivelse, hvori Kommissionen anmoder en regulerende myndighed om at annullere dens afgørelse om indrømmelse af en undtagelse — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2015/C 016/63)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og T. Müller, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annulation den afgørelse, der hævdes at være indeholdt i Kommissionens skrivelse af K(2013) 7221 endelig af 4. november 2013, adresseret til den tjekkiske industri- og handelsminister og til direktøren for den tjekkiske energitilsynsmyndighed i henhold til artikel 22, stk. 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUT L 176, s. 57)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Sag anlagt den 17. oktober 2014 — Agrotikos Synetairismos Profiti Ilia mod Rådet**(Sag T-731/14)**

(2015/C 016/64)

Processprog: græsk

Parter*Sagsøger:* Agrotikos Synetairismos Profiti Ilia (Skydra, Grækenland) (ved advokat K. Chrysogonos)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine (EUT L 229, s. 1), annulleres, og annullationspåstanden antages til realitetsbehandling, såfremt Den Europæiske Unions Ret finder, at alle betingelserne for annullationssøgsmålets antagelse til realitetsbehandling er opfyldt, og
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende.

1. Begrundelsen for annullationen er en fejl ved valget af retsgrundlag:

- Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede forordning fejlagtigt er blevet vedtaget med hjemmel i artikel 215 TEUF, selv om det fremgår af forordningens formål og indhold, at den burde have været vedtaget på grundlag af artikel 207 TEUF (tidligere artikel 133 EF) om den fælles handelspolitik og dermed i medfør af den almindelige lovgivningsprocedure. Sagsøgerens retlige interesse er baseret på den omstændighed, at den anfægtede bestemmelse er en retsakt, som ikke omhandler gennemførelsesforanstaltninger som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, og som berører sagsøgeren umiddelbart.

Sag anlagt den 23. oktober 2014 — Sberbank of Russia mod Rådet**(Sag T-732/14)**

(2015/C 016/65)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Sberbank of Russia OAO (Moskva, Rusland) (ved D. Rose, QC, barrister M. Lester og solicitors P. Crowther og J. Fearn)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014, Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014, Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 og Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

- Det fastslås, at de bestemmelser, der er sammenfattet i stævningens punkt 52, er ulovlige.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Rådet har begået en åbenbar fejl ved at anse nogen af de kriterier for opførelse af sagsøgeren på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, for at være opfyldt for så vidt angår sagsøgeren. Sagsøgeren har gjort gældende, at den ikke opfylder kriterierne for opførelse på listen, og at Rådet derfor har overskredet sine beføjelser ved at opføre den i de anfægtede foranstaltninger.
2. Andet anbringende om, at Rådet har tilsidesat sin forpligtelse til at begrunde sagsøgerens opførelse på listen, idet Rådet ikke har givet en behørig og tilstrækkelig begrundelse for, at sagsøgeren er omfattet af de anfægtede foranstaltninger.
3. Tredje anbringende om, at Rådet ikke har sikret sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, idet Rådet ikke meddelte sagsøgeren, at den var omfattet af de anfægtede foranstaltninger og ikke fremlagde nogen beviser til støtte for sagsøgerens opførelse på listen.
4. Fjerde anbringende om, at opførelsen af sagsøgeren i de anfægtede foranstaltninger udgør et ubegrundet og uforholdsmæssigt indgreb i dens grundlæggende rettigheder, herunder retten til beskyttelse af erhvervsvirksomhed og omdømme.

Sag anlagt den 18. oktober 2014 — European Dynamics Luxembourg mod Parlamentet

(Sag T-733/14)

(2015/C 016/66)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luxembourg), Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Veletsanou og M. Sfyrí)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Parlamentets anfægtede afgørelse D(2014) 38802 af 18. september 2014, hvorved Parlamentet afviste sagsøgernes bud, der blev afgivet som led i del 3 inden for rammerne af det offentlige udbud 2014/S 066 111912, med betegnelsen »PE/ITEC-ITS14 — External provision of IT services«, annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende:

Ifølge sagsøgerne skal den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, fordi Parlamentet har tilsidesat begrundelsespligten, eftersom det har givet en utilstrækkelig begrundelse angående sagsøgernes tekniske bud, som sagsøgerne deltog med i det omtvistede udbud.

Sagsøgerne har gjort gældende, at begrundelsen for det antal point, der blev givet til deres tekniske bud samt til de andre tilbudsgiveres bud for det omtvistede udbuds del 3 vedrørende visse underkriterier for tilslaget, hverken giver sagsøgerne mulighed for at forstå årsagerne til de point, deres bud blev givet, eller de andre tilbudsgiveres buds kendetegn og fordele. Sagsøgerne har gjort gældende, at de, såfremt de havde fået en tilstrækkelig begrundelse for det antal point, deres tekniske bud blev givet, bedre kunne forberede deres forsvar.

Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at Parlamentet ikke har holdt sig til aftaledokumenterne (kapitlet om forpligtelser og de supplerende instrukser), som Parlamentet selv har fastsat, vedrørende metoden til vurdering af sagsøgernes økonomiske bud, og som er bindende for Parlamentet. Parlamentet har således ligeledes tilsidesat finansforordningen og den tilhørende gennemførelsesforordning, i henhold til hvilke den ordregivende myndighed skal afholde udbuddet i overensstemmelse med aftaledokumenterne og under iagttagelse af Unionens almindelige retsprincipper.

Sag anlagt den 24. oktober 2014 — VTB Bank mod Rådet

(Sag T-734/14)

(2015/C 016/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VTB Bank OAO (Sankt Petersborg, Rusland) (ved barrister M. Lester, solicitor C. Claypoole og advokat J. Ruiz Calzado)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/512/FUSP af 31. juli 2014 ⁽¹⁾, Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 ⁽²⁾, Rådets afgørelse 2014/659/FUSP af 8. september 2014 ⁽³⁾ og Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 af 8. september 2014 ⁽⁴⁾ annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/412/FUSP, artikel 5 i forordning 833/2014, artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/659/FUSP og artikel 1, nr. 5), i forordning 960/2014, i medfør af artikel 277 TEUF er retsstridige/ikke finder anvendelse.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse for at sagsøgeren blev opført i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP, Rådets forordning (EU) nr. 833/2014, Rådets afgørelse 2014/659/FUSP og Rådets forordning (EU) nr. 960/2014 (herefter »de anfægtede foranstaltninger«). Rådet har pligt til at angive de konkrete grunde til, hvorfor en bestemt enhed er blevet omfattet af de pågældende restriktive foranstaltninger. Rådet har undladt at give en begrundelse for dets afgørelse om at lade sagsøgeren være omfattet af de anfægtede foranstaltninger eller har subsidiært undladt at give en tilstrækkelig/fyldestgørende begrundelse og end ikke meddelt sagsøgeren, at denne var omfattet, og har således ikke opfyldt denne forpligtelse.

2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har begået et åbenbart fejlskøn ved at antage, at et eller flere af kriterierne for opførelse på listerne var opfyldt for sagsøgerens vedkommende. Den forvaltes ikke af den russiske stat og har ikke »et udtrykkeligt mandat til at fremme den russiske økonomis konkurrenceevne og diversificering og tilskynder til investeringer«.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre dennes ret til forsvar og til en effektiv domstolsprøvelse. Rådets undladelse af at underrette sagsøger om, at denne var omfattet af de anfægtede foranstaltninger eller at give tilstrækkelig begrundelse for at lade sagsøger være omfattet eller nogen dokumentation til støtte herfor eller en mulighed for at fremkomme med bemærkninger som svar herpå, er en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og dennes ret til en effektiv domstolsprøvelse ved Domstolen.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, herunder retten til beskyttelse af sagsøgerens ejendom, forretning og omdømme. Navnlig det forhold, at sagsøgeren er omfattet af de anfægtede foranstaltninger, udgør en ubegrundet og uforholdsmæssig begrænsning af sagsøgerens ret til uforstyrret nydelse og anvendelse af sin ejendom, som sikret ved artikel 17 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 1 i første tillægsprotokol til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og af dens omdømme.
5. Hvad angår påstanden om retsstridighed har sagsøgeren for det første gjort gældende, at artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/512/FUSP, artikel 5 i forordning 833/2014, artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/659/FUSP og artikel 1, nr. 5), i forordning 960/2014 er ulovlige, fordi de hverken er nødvendige eller står i rimeligt forhold til de mål, som de anfægtede foranstaltninger angiveligt havde til hensigt at opnå, nemlig at lægge pres på Ruslands regering for at få den til at ændre sin politik over for Ukraine.
6. Hvad angår påstanden om retsstridighed har sagsøgeren for det andet gjort gældende, at de anfægtede foranstaltninger er en overtrædelse af den Europæiske Unions folkeretlige forpligtelser, herunder den Europæiske Unions forpligtelser i henhold til artikel II, stk. 1, artikel XVI og artikel XVII i GATS og en række bestemmelser i partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og Den Russiske Føderation. Ydermere har de anfægtede foranstaltninger medført, at medlemsstaterne har overtrådt deres forpligtelser i henhold til venskabs-, handels- og søfartsaftalen og lignende aftaler.

⁽¹⁾ EUT L 229 af 31.7.2014, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 229 af 31.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 271 af 12.9.2014, s. 54.

⁽⁴⁾ EUT L 271 af 12.9.2014, s. 3.

Sag anlagt den 4. november 2014 — Chung-Yuan Chang mod KHIM — BSH (AROMA)

(Sag T-749/14)

(2015/C 016/68)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Peter Chung-Yuan Chang (San Diego, De forenede Stater) (ved advokat A. Sanz-Bermell y Martínez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Peter Chung-Yuan Chang

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af varemærket »AROMA« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 924 502

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. september 2014 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1887/2013-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og følgelig ophæves ugyldighedsafdelingens afgørelse vedrørende den af BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH fremsatte begæring og EF-varemærke nr. 924 502 tillades for følgende varer i klasse 7: »elektriske køkkenredskaber, nemlig blendere, saftpressere, pastamaskiner til brug i hjemmet, mixere og blender« og i klasse 11: »elektriske køkkenredskaber, nemlig varmluftsovne til husholdningsbrug, brødbagningsmaskiner, dampkogere til brug i hjemmet, grill, frituregryder, toastmaskiner, vaffeljern, bordvarmere til supper, riskogere og til at varme ris, apparater til tørring af fødevarer, pander, trykkogere, kogeplader, toast- og grillovne, ismaskiner og gryder til langsom kogning«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 21. november 2014 — Musso mod Parlamentet

(Sag T-772/14)

(2015/C 016/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: François Musso (Ajaccio, Frankrig) (ved advokat A. Gross)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til påkendelse og sagsøgeren gives medhold.
- Afgørelsen af 22. september 2014 annulleres
 - Principalt på grund af tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, der i givet fald kan berøre udøvelsen af retten til forsvar.
 - Ellers på grund af en formel mangel som følge af manglende nøjagtighed og den omstændighed, at fordringen ikke er sikker.

- Subsidiært træffes beslutning om at forene denne sag med sag af 8. august 2014, Musso mod Europa-Parlamentet (registreringsnr. 633447, sagsnr. T-589/14).
- Mere subsidiært annulleres afgørelsen af 22. september 2014, som er berørt af og truffet efter afgørelsen af 26. juni 2014, der selv påstås annulleret i sag af 8. august 2014 (Musso mod Europa-Parlamentet, registreringsnr. 633447, sagsnr. T-589/14)
 - På grund af en formel mangel, idet formandens underskrift ikke var påført afgørelsen af 26. juni 2014.
 - Ellers på grund af tilsidesættelse af retten til forsvar som følge af manglende offentliggørelse af afgørelsen af 17. juli 1996, der dannede grundlag for afgørelsen af 26. juni 2014.
 - Ellers på grund af utilstrækkelig begrundelse af afgørelsen af 26. juni 2014.
 - Ellers på grund af tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, der berører udøvelsen af retten til forsvar.
 - Ellers på grund af tilsidesættelse af princippet om velerhvervede rettigheder.
- Sagsøgeren forbeholdes ret til at kunne gøre alle øvrige rettigheder, krav, anbringender og søgsmålsmuligheder gældende.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, der berører sagsøgerens udøvelse af dennes ret til forsvar, for så vidt som afgørelsen af 22. september 2014 — dvs. den anfægtede debetnota — var blevet udstedt tolv år efter at Parlamentet havde fået kendskab til sin fordring over for sagsøgeren.
2. Andet anbringende vedrører en formel mangel ved den anfægtede debetnota, for så vidt som Parlamentets fordring hverken er sikker eller nøjagtig i den betydning, hvori disse udtryk anvendes i artikel 81 i den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012⁽¹⁾, og derudover ikke kan efterprøves.
3. Tredje anbringende vedrører en formel mangel ved afgørelsen af 26. juni 2014, efter hvilken den anfægtede debetnota blev udstedt, for så vidt som den nævnte afgørelse ikke var blevet underskrevet af formanden for Parlamentet i henhold til Europa-Parlamentets forretningsorden.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, for så vidt som afgørelsen af 17. juli 1996, der dannede grundlag for den ovenfor nævnte afgørelse af 26. juni 2014, ikke var blevet offentliggjort, i strid med artikel 28 i Europa-Parlamentets forretningsorden.
5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet.
6. Sjette anbringende vedrører utilstrækkelig begrundelse af den ovennævnte afgørelse af 26. juni 2014.
7. Syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig frist, idet Parlamentet ventede otte år med at iværksætte inddrivelsesproceduren over for sagsøgeren.
8. Ottende anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om velerhvervede rettigheder, for så vidt som afgørelsen af 26. juni 2014, efter hvilken den anfægtede debetnota blev udstedt, skader de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet den 3. august 1994.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

Rettens kendelse af 11. november 2014 — Meda mod KHIM — Takeda (PANTOPREM)**(Sag T-647/13)** ⁽¹⁾

(2015/C 016/70)

Processprog: tysk

Formanden for Niende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 39 af 8.2.2014

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. november 2014 — De Nicola mod Den Europæiske Investeringsbank

(Sag F-59/09) ⁽¹⁾

(Personalesag — hjemvisning til Retten efter ophævelse — ansatte i EIB — årlig bedømmelse — interne regler — klageprocedure — retten til at blive hørt — tilsidesat af klageudvalget — klageudvalgets afgørelse ulovlig — psykisk chikane — uforholdsmæssigt at tage stilling til erstatningspåstanden)

(2015/C 016/71)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat L. Isola)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved T. Gilliams og G. Nuvoli, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Dels annullation af de forfremmelser, der blev truffet afgørelse om den 29. april 2008, og som ikke indbefatter sagsøgeren, samt af sagsøgerens bedømmelsesrapport for 2007. Dels annullation af appeludvalgets afgørelse om at fortsætte proceduren, selv om der forelå en indsigelse om inhabilitet. Endelig fastslås, at sagsøgeren er udsat for psykisk chikane, at sagsøgte tilpligtes at ophøre hermed og tilpligtes at betale erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade.

Konklusion

- Den af klageudvalget ved Den Europæiske Investeringsbank truffede afgørelse af 14. november 2008 annulleres.
- Det er uforholdsmæssigt at tage stilling til påstanden om erstatning for det angiveligt lidte tab som følge af psykisk chikane.
- I øvrigt frifindes Den Europæiske Investeringsbank.
- Den Europæiske Investeringsbank bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Carlo De Nicola har afholdt i sag F-59/09, sag T-264/11 P og sag F-59/09 RENV.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 29.8.2009, s. 49.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 18. november 2014 — McCoy mod Regionsudvalget

(Sag F-156/12) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — erstatningssøgsmål — culpøs adfærd — chikane udvist af de overordnede — erhvervssygdom — erstatning tildelt i henhold til vedtægtens artikel 73, som ikke dækker hele det lidte tab — ansøgning om supplerende erstatning)

(2015/C 016/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: McCoy (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Regionsudvalget (ved S. Bachotet og J.C Cañoto Argüelles, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om afslag på tildeling af erstatning som følge af Regionsudvalgets culpøse adfærd og påstand om erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk tab.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Regionsudvalg betaler hr. McCoy 20 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Regionsudvalget.
- 3) Den Europæiske Unions Regionsudvalg bærer sine egne omkostninger og betaler de af hr. McCoy afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 9.3.2013, s. 31.

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 19. november 2014 — EH mod Kommissionen

(Sag F-42/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemand — løn — familietillæg — reglen om forbud mod kumulation af nationale og vedtægtsmæssige familieydelse — tjenstemandens ægtefælle modtager nationale familieydelse — tjenstemandens undladelse af at oplyse administrationen om, at hans personlige situation var ændret — disciplinærsag — disciplinær sanktion — indplacering på et lavere løntrin — proportionalitet — begrundelse — formildende omstændighed — administrationens manglende agtpågivenhed)

(2015/C 016/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EH (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at tildele sagsøgeren en sanktion i form af indplacering tre løntrin lavere for tilsidesættelse af reglen om forbud mod kumulation af nationale og vedtægtsmæssige familieydelse.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) EH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C ## af ##.

Sag anlagt den 17. november 2014 — ZZ mod Kommissionen**(Sag F-133/14)**

(2015/C 016/74)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz og D. Verbeke)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annulation af afgørelsen om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, hvori anvendes de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag XIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens afgørelse af 18. februar 2014 om fastsættelse af beregningen af godskrivningen af de pensionsrettigheder, sagsøgeren har erhvervet før sin tiltrædelse af tjenesten ved Kommissionen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 25. november 2014 — ZZ mod EMEA**(Sag F-135/14)**

(2015/C 016/75)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)*Sagsøgt:* Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Påstand om annulation af afgørelsen om at sætte sagsøgeren på ventepenge.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af EMA's afgørelse af 31. januar 2014, hvorved sagsøgeren blev sat på ventepenge pr. 1. februar 2014 og indtil det påståede udløb af hans kontrakt den 15. marts 2014, samt af skrivelsen af 14. marts 2014, som angiveligt forsøgte at »klargøre«
begrundelsen for at sætte sagsøgeren på ventepenge.
 - Om fornødent annulation af EMA's afgørelse af 15. august 2014, hvorved sagsøgerens klage af 24. april 2014 over de førnævnte afgørelser blev afslået.
 - Sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidt ikke-økonomiske tab, som er opgjort til 20 000 EUR.
 - EMA tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA